

Η ζωή και το έργο του αναρχικού Omar Aziz

Η επίδρασή του στην αυτο-οργάνωση στη συριακή επανάσταση

Της Leila Shrooms / Tahrir - ICN

Ο Omar Aziz (γνωστός στους φίλους του ως Abu Kamal) γεννήθηκε στη Δαμασκό. Επέστρεψε στη Συρία από μια περίοδο εξορίας στη Σαουδική Αραβία και τις Ηνωμένες Πολιτείες κατά τις πρώτες ημέρες της Συριακής επανάστασης. Διανοούμενος, οικονομολόγος, αναρχικός, σύζυγος και πατέρας, στην ηλικία των

63 χρόνων, αφιερώθηκε στον επαναστατικό αγώνα. Συνεργάστηκε με τους ντόπιους αγωνιστές για τη συλλογή ανθρωπιστικής βοήθειας και τη διανομή της στα προάστια της Δαμασκού που βρίσκονταν υπό την επίθεση του καθεστώτος. Μέσω των γραφτών και της δράσης του, προώθησε την τοπική αυτοδιοίκηση, την οριζόντια οργάνωση, τη συνεργασία, την αλληλεγγύη και την αλληλοβοήθεια, ως τα μέσα εκείνα με τα οποία οι άνθρωποι θα μπορούσαν να απελευθερωθούν από την τυραννία του κράτους. Μαζί με τους συντρόφους του, ο Aziz ίδρυσε την πρώτη τοπική επιτροπή στο Barzeh της Δαμασκού. Το εγχείρημα-παράδειγμα αυτό εξαπλώθηκε σε όλη τη Συρία και μαζί με αυτό μερικά από τα πιο ελπιδοφόρα και διαρκή παραδείγματα μη ιεραρχικής αυτο-οργάνωσης που έχουν ξεπηδήσει στις χώρες της Αραβικής Άνοιξης.

Στο αφιέρωμά της στον Omar Aziz, η Budour Hassan λέει «Δεν φορούσε μάσκα τύπου Vendetta, ούτε σχημάτισε μαύρα μπλοκ. Δεν είχε εμμονές του να δίνει συνεντεύξεις στον Τύπο ... [Όμως] σε μια εποχή που οι περισσότεροι αντι-ιμπεριαλιστές θρηνούσαν για την κατάρρευση του συριακού κράτους και την "κατάληψη" της επανάστασης την οποία ποτέ δεν υποστήριξαν στην ολότητά της, ο Αζίζ και οι σύντροφοί του αγωνίζονταν ακούραστα για μια άνευ όρων ελευθερία απαλλαγμένη από κάθε μορφής δεσποτισμό και κρατική ηγεμονία». [1]

Ο Aziz είχε ενθαρρυνθεί από το επαναστατικό κύμα που σάρωνε τη χώρα και πίστευε ότι «οι συνεχείς διαδηλώσεις ήταν σε θέση να σπάσουν την κυριαρχία της απόλυτης εξουσίας». [2] Διαπίστωσε, όμως, μια έλλειψη συνεργασίας ανάμεσα στην επαναστατική δράση και την καθημερινή ζωή των ανθρώπων. Για τον Aziz ότι δεν είχε νόημα η συμμετοχή σε διαδηλώσεις που απαιτούσαν την ανατροπή του καθεστώτος τη στιγμή που ο λαός εξακολουθούσε να ζει μέσα σε αυστηρά ιεραρχικές και αυταρχικές δομές που επιβάλλονταν από το κράτος. Ο ίδιος περιέγραψε μια τέτοια διάσταση στην οποία υποβλήθηκε δύο φορές η Συρία, στο "χρόνο της εξουσίας" κατά τον οποίο «εξακολουθούσε να διαχειρίζεται τις δραστηριότητες της ζωής» και στην «ώρα της Επανάστασης» που ανήκει στους ακτιβιστές που αγωνίζονται για την ανατροπή του καθεστώτος. [3] Ο Aziz πίστευε ότι για τη συνέχιση και τη νίκη της επανάστασης χρειαζόταν μια τέτοια επαναστατική δράση που να διαπερνά όλες τις πτυχές της ζωής των ανθρώπων. Υποστήριξε τις ριζικές αλλαγές στην κοινωνική οργάνωση και τις σχέσεις μεταξύ τους, προκειμένου να αμφισβητηθούν τα θεμέλια ενός συστήματος που βασίζεται στην κυριαρχία και την καταπίεση.

Ο Aziz είδε θετικά παραδείγματα γύρω του. Ενθαρρύνθηκε από τις πολλαπλές πρωτοβουλίες που ξεφύτρωναν σε όλη τη χώρα, συμπεριλαμβανομένων της εθελοντικής παροχής επείγουσας ιατρικής και νομικής υποστήριξης, της μετατροπής των σπιτιών σε νοσοκομεία και της οργάνωσης καλαθιών τροφίμων προς διανομή. Είδε σε τέτοιες πράξεις «το πνεύμα της αντίστασης του συριακού λαού στη βαρβαρότητα του συστήματος, τη συστηματική θανάτωση και καταστροφή της κοινότητας». [4] Το όραμα του Ομάρ ήταν να διαδώσει αυτές τις πρακτικές πιστεύοντας ότι ο τρόπος για να επιτευχθεί αυτό ήταν μέσω της σύστασης τοπικών συμβουλίων. Στον όγδοο μήνα της συριακής επανάστασης,

όταν οι εκτεταμένες διαμαρτυρίες κατά του καθεστώτος ήταν ακόμη σε μεγάλο βαθμό ειρηνικές, ο Omar Aziz παρουσίασε για συζήτηση ένα ντοκουμέντο για τα Τοπικά Συμβούλια στη Συρία, στο οποίο περιέγραφε το όραμά του.

Κατά την άποψη του Aziz ήταν το Τοπικό Συμβούλιο εκείνο το φόρουμ μέσω του οποίου οι άνθρωποι που προέρχονται από διαφορετικές κουλτούρες και διαφορετικά κοινωνικά στρώματα θα μπορούσαν να εργαστούν από κοινού για να επιτύχουν τρεις κύριους στόχους:

- να διαχειριστούν τη ζωή τους ανεξάρτητα από τα θεσμικά όργανα και τα όργανα του κράτους

- να δημιουργήσουν το χώρο εκείνο στον οποίο να μπορέσει να ευδοκιμήσει η συλλογική συνεργασία των ατόμων

- και να τεθεί σε πρακτική εφαρμογή η κοινωνική επανάσταση σε τοπικό, περιφερειακό και εθνικό επίπεδο.

Στο εν λόγω ντοκουμέντο του Aziz παρατίθενται οι σκέψεις του συγγραφέα όσον αφορά τα βασικά καθήκοντα των τοπικών συμβουλίων, που θα πρέπει να είναι:

1. Η προώθηση της ανθρώπινης και πολιτικής αλληλεγγύης μέσω της βελτίωσης των συνθηκών διαβίωσης, ιδίως μέσω της παροχής ασφαλούς στέγασης για τους εκτοπισμένους. Η παροχή ψυχολογικής και υλικής βοήθειας προς τις οικογένειες των τραυματιών και των κρατουμένων. Η παροχή ιατρικής και επισιτιστικής υποστήριξης. Η εξασφάλιση της συνέχειας των εκπαιδευτικών υπηρεσιών και η υποστήριξη και ο συντονισμός των δραστηριοτήτων των μέσων ενημέρωσης. Ο Aziz σημειώνει ότι οι πράξεις αυτές θα πρέπει να εκτελούνται σε εθελοντική βάση και δεν θα πρέπει να αποτελούν υποκατάστατο των οικογενειακών ή συγγενικών δικτύων υποστήριξης. Πίστευε ότι θα χρειαστεί χρόνος ώστε οι άνθρωποι να αρχίσουν να αισθάνονται άνετα έξω από την παροχή των κρατικών υπηρεσιών και να προσαρμόσουν την κοινωνική τους συμπεριφορά έτσι ώστε να είναι πιο συνεργάσιμοι μεταξύ τους. Ο Aziz πίστευε ότι ο ρόλος του Συμβουλίου θα πρέπει να περιορίζεται στο ελάχιστο επιτρέποντας την ανάπτυξη των μοναδικών στη φύση τους κοινοτικών πρωτοβουλιών.

2. Η προώθηση της συνεργασίας, καθώς και η δημιουργία τοπικών κοινοτικών πρωτοβουλιών και δράσεων για την προώθηση κάθε καινοτομίας και φρέσκιας ιδέας, καταστάσεων που ο Aziz πίστευε ότι ασφυκτιούν κάτω από μισό αιώνα τυραννίας. Το τοπικό συμβούλιο θα είναι το φόρουμ μέσω του οποίου οι άνθρωποι θα μπορούν να συζητήσουν τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν στη ζωή τους και τις καθημερινές συνθήκες ζωής τους. Το τοπικό συμβούλιο θα στηρίξει τη συνεργασία και θα επιτρέψει στους ανθρώπους να σχεδιάσουν τις κατάλληλες λύσεις στα προβλήματα που αντιμετωπίζουν, για τα θέματα που σχετίζονται με τις υποδομές, την κοινωνική αρμονία και το εμπόριο, καθώς και ζητήματα που απαιτούσαν λύσεις εξωτερικών από την τοπική κοινότητα θεμάτων. Ο Aziz πίστευε, επίσης, ότι σημαντικό ρόλο θα παίξουν και άλλα ζητήματα όπως η άμυνα της γης σε αγροτικές και αστικές περιοχές που είχαν υποβληθεί σε απαλλοτρίωση και κατοχή από το κράτος. Απέρριψε την αστική απαλλοτρίωση της γης, την περιθωριοποίηση και τη μετατόπιση των αγροτικών

κοινοτήτων, κάτι το οποίο περιέγραψε ως μια μέθοδο που χρησιμοποιείται από το καθεστώς για να επιβάλει την πολιτική του αποκλεισμού και της κοινωνικής κυριαρχίας. Ο Aziz πίστευε ότι είναι απαραίτητο να εξασφαλιστεί η πρόσβαση στη γη κάτι που μπορεί να ικανοποιήσει τις ανάγκες της ζωής για όλους και κάλεσε για μια εκ νέου ανακάλυψη των κοινών μέσων και στόχων. Ήταν ρεαλιστής, αλλά αισιόδοξος. Σημείωσε ότι «είναι σαφές ότι οι δράσεις αυτές ισχύουν για τοποθεσίες ή περιοχές που είναι ασφαλείς ή ημι-“απελευθερωμένες” από την εξουσία. Αλλά θα πρέπει να εκτιμηθεί πρώτα η κατάσταση της κάθε περιοχής και να κριθεί τι είναι αυτό μπορεί να επιτευχθεί». Ο Aziz υποστήριξε τις οριζόντιες διασυνδέσεις που πρέπει να γίνουν μεταξύ των συμβουλίων να δημιουργήσουν δεσμούς μεταξύ τους και την αλληλεξάρτηση μεταξύ των διαφόρων γεωγραφικών περιοχών.

3. Η σχέση με τον Ελεύθερο Συριακό Στρατό (FSA) και η αμοιβαία σχέση μεταξύ της προστασίας και άμυνας της κοινότητας και της συνέχισης της επανάστασης. Ο Aziz πίστευε ότι ήταν απαραίτητος ο συντονισμός μεταξύ της λαϊκής πολιτικής και λαϊκής ένοπλης αντίστασης. Σημείωσε το ρόλο του FSA στην εξασφάλιση της ασφάλειας και της άμυνας της κοινότητας ιδιαίτερα κατά τη διάρκεια των διαδηλώσεων, την υποστήριξη της εξασφάλισης διαδρόμων επικοινωνίας μεταξύ των περιφερειών και της παροχής προστασίας για την κυκλοφορία των ανθρώπων και των υλικοτεχνικών προμηθειών. Ο ρόλος του Συμβουλίου θα είναι να παρέχει τροφή και στέγαση σε όλα τα μέλη του FSA και να συντονίζεται με τον

FSA για την ασφάλεια της κοινότητας και της αμυντικής στρατηγικής για την εκάστοτε περιοχή.

4. Η σύνθεση των τοπικών συμβουλίων και η οργανωτική δομή. Ο Aziz επισήμανε μια σειρά προκλήσεων που αντιμετωπίζει ο σχηματισμός πολλαπλών τοπικών συμβουλίων. Η πρώτη ήταν το καθεστώς που εισέβαλε επανειλημμένα με τις δυνάμεις του σε πόλεις και κωμοπόλεις, προκειμένου να παραλύσουν την κίνηση, να απομονώσουν τους ανθρώπους σε (ελεγχόμενους) θύλακες και να αποτρέψει τη συνεργασία νεταξύ των ανθρώπων. Ο Aziz υποστήριξε ότι για να ανταποκριθούν σε αυτές τις επιθέσεις των μηχανισμών του κράτους, τα Συμβούλια θα έπρεπε να παραμείνουν ευέλικτα και καινοτόμα. Τα Συμβούλια θα πρέπει να αναβαθμιστούν προς τα πάνω ή προς τα κάτω ανάλογα με τις ανάγκες και να προσαρμοστούν στις σχέσεις εξουσίας στο χώρο τους. Πίστευε ότι αυτή η ευελιξία ήταν απαραίτητη για την επιθυμία της κοινότητας να βλέπει την ελευθερία να πραγματοποιείται. Επισήμανε, επίσης, την πρόκληση όσον αφορά την ενθάρρυνση των πολιτών να ασκούν έναν τρόπο ζωής και κοινωνικών σχέσεων που ήταν νέος και άγνωστος. Επίσης, να παρέχουν υπηρεσίες που απαιτούνταν για τη διατήρησή τους και έτσι ήταν αναγκαίο να βρεθεί ένας τρόπος για μια ανεξάρτητη πηγή αυτοεξουσίας για την αντιμετώπιση των περικοπών, καθώς και την υποστήριξη της ανάπτυξης των οικονομικών και κοινωνικών τους δραστηριοτήτων. Για το λόγο αυτό πίστευε ότι στα μέλη των τοπικών συμβουλίων θα έπρεπε να περιλαμβάνονται κοινωνικοί λειτουργοί και άνθρωποι με εμπειρία σε διάφορα κοινωνικά, οργανωτικά και τεχνικά ζητήματα, που θα απολαμβάνουν το σεβασμό των ανθρώπων αλλά και θα έχουν τις δυνατότητες και την επιθυμία να εργαστούν εθελοντικά. Για τον Aziz η οργανωτική δομή του τοπικού συμβουλίου είναι μια διαδικασία που ξεκινά με το ελάχιστο που απαιτείται και θα πρέπει να εξελίσσεται ανάλογα με το επίπεδο του μετασχηματισμού που επιτυγχάνεται με την επανάσταση, την ισορροπία δυνάμεων σε μια δεδομένη περιοχή, καθώς και τη σχέση με τις γειτονικές περιοχές. Ενθάρρυνε το κάθε τοπικό συμβούλιο να μοιράζεται τις γνώσεις του, αλλά και να μαθαίνει από την εμπειρία των άλλων συμβουλίων και να συντονίζονται σε περιφερειακό επίπεδο.

5. Ο ρόλος του Εθνικού Συμβουλίου είναι να παρέχει νομιμότητα στην πρωτοβουλία και να κερδίσει την αποδοχή των αγωνιστών. Θα πρέπει να αναζητήσει πηγές χρηματοδότησης προκειμένου να πραγματοποιήσει τις απαραίτητες εργασίες και να καλύψει τα έξοδα που μπορεί να μην είναι δυνατόν να καλυφθούν σε περιφερειακό επίπεδο. Το Εθνικό Συμβούλιο θα πρέπει να διευκολύνει τον συντονισμό μεταξύ των περιφερειών, προκειμένου να βρεθεί κοινό έδαφος και να προωθηθεί η στενότερη αλληλεξάρτηση. [5]

Το έργο του Omar Aziz είχε τεράστιο αντίκτυπο στην επαναστατική οργάνωση στη Συρία. Ενώ η συνήθης πολιτική αντιπολίτευση δεν κατόρθωσε να επιτύχει τίποτα αξιοσημείωτο κατά τα τελευταία δύο χρόνια, το κίνημα της αντιπολίτευσης της βάσης για την αντιμετώπιση της βίαιης καταστολής, έχει παραμείνει δυναμικό και καινοτόμο και έχει ενσωματώσει το αναρχικό πνεύμα σκέψης και δράσης. Ο

πυρήνας της αντιπολίτευσης της βάσης είναι η νεολαία, κυρίως από τη φτωχή και τη μεσαία τάξη, στην οποία οι γυναίκες και οι διαφορετικές θρησκευτικές και εθνοτικές ομάδες παίζουν ενεργό ρόλο. Πολλοί από αυτούς τους αγωνιστές δεν συνδέονται με τις παραδοσιακές πολιτικές ιδεολογίες, αλλά η δράση τους πηγάζει από τον πόθο τους για την ελευθερία, την αξιοπρέπεια και τα βασικά ανθρώπινα δικαιώματα. Ο πρωταρχικός τους στόχος παραμένει η ανατροπή του καθεστώτος, και όχι οι μεγαλόστομες αόριστες προτάσεις για μια μελλοντική Συρία.

Η κύρια μορφή της επαναστατικής οργάνωσης επιτυγχάνεται μέσω της ανάπτυξης της *tansiqiyyat*, δηλαδή εκατοντάδων τοπικών επιτροπών που συγκροτούνται στις γειτονίες και τις πόλεις σε ολόκληρη τη χώρα. Εδώ οι επαναστάτες αγωνιστές ασκούν πολλαπλές δραστηριότητες, από την τεκμηρίωση και την υποβολή εκθέσεων σχετικά με τις παραβιάσεις που πραγματοποιούνται από το καθεστώς (και όλο και περισσότερο από στοιχεία της αντιπολίτευσης) μέχρι την οργάνωση διαμαρτυριών και εκστρατειών ανυπακοής (όπως απεργίες και άρνηση πληρωμής των λογαριασμών υπηρεσιών κοινής ωφέλειας) και τη συλλογή και παροχή βοήθειας και ανθρωπιστικού υλικού σε περιοχές που βρίσκονται υπό βομβαρδισμό ή πολιορκία. Δεν υπάρχει ένα μόνο μοντέλο, αλλά (οι επιτροπές αυτές) λειτουργούν συχνά ως ένα οριζόντιο οργανωμένο, ακέφαλο δίκτυο ομάδων, που αποτελούνται από όλα τα τμήματα της κοινωνίας. Αποτελούν το θεμέλιο του επαναστατικού κινήματος που δημιουργεί την αλληλεγγύη μεταξύ των ανθρώπων, μια αίσθηση κοινότητας και συλλογικής δράσης. Χαρακτηριστική είναι η περίπτωση του Yabroud (προαστίου της Δαμασκού) όπου γίνονται προσπάθειες να υπάρχει κοινωνική οργάνωση με την παντελή απουσία του κράτους. Ορισμένες τοπικές επιτροπές έχουν εκλεγμένους αντιπροσώπους όπως στην Kafranbel Idlib, όπου μια επιτροπή εκλεγμένων αντιπροσώπων έχουν σχεδιάσει το δικό τους Σύνταγμα. Νεολαίοι αγωνιστές από το Kafranbel διατηρούν το λαϊκό κίνημα διαμαρτυρίας ζωντανό και έχουν ήδη μεγάλη φήμη σε όλο τον κόσμο για τη χρήση πολύχρωμων και σατιρικών πανό στις εβδομαδιαίες διαδηλώσεις. Μπορούν, επίσης, να συμμετέχουν σε δραστηριότητες στην πόλη όπως η παροχή ψυχολογικής υποστήριξης σε παιδιά και η δημιουργία φόρουμ για τους ενήλικες για να συζητήσουν θέματα όπως η πολιτική ανυπακοή και η ειρηνική αντίσταση.

Σε επίπεδο πόλης και γύρω περιφερειών έχουν δημιουργηθεί επαναστατικά συμβούλια ή *Majlis thawar*, που έχουν ήδη καθιερωθεί. Συχνά αποτελούν την πρωταρχική πολιτική διοικητική δομή σε περιοχές που έχουν απελευθερωθεί από το κράτος, αλλά και σε ορισμένες περιοχές που παραμένουν υπό κρατικό έλεγχο. [6] Ασχολούνται με την εξασφάλιση της παροχής των βασικών υπηρεσιών, το συντονισμό των δραστηριοτήτων των τοπικών επιτροπών και το συντονισμό με τη λαϊκή ένοπλη αντίσταση.

Αναμφίβολα, καθώς η παροχή κρατικών υπηρεσιών έχει εξαφανιστεί από ορισμένες περιοχές, καθώς και η ανθρωπιστική κατάσταση έχει επιδεινωθεί, τα όργανα αυτά παίζουν έναν όλο και πιο σημαντικό ρόλο. Δεν υπάρχει ένα μοντέλο

για τα Τοπικά Συμβούλια, αν και ακολουθούν κυρίως μια μορφή αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας. Μερικοί έχουν δημιουργήσει διαφορετικές διοικητικές υπηρεσίες για να αναλάβουν καθήκοντα που προηγουμένως έφερνε σε πέρας το κράτος. Μερικά έχουν μεγαλύτερη επιτυχία από ό,τι άλλα που έχουν αγωνιστεί για να εκτοπιστεί η γραφειοκρατία του παλαιού καθεστώτος ή έχουν υποφέρει από εσωτερικές διαμάχες. [7]

Ενώ η κύρια βάση της όλης δραστηριότητας αφορά πάρα πολύ το τοπικό επίπεδο, υπάρχουν μια σειρά διαφορετικών ομάδων-ομπρελών που έχουν προκύψει για το συντονισμό και τη δικτύωση σε περιφερειακό και εθνικό επίπεδο. Αυτές περιλαμβάνουν τις Τοπικές Επιτροπές Συντονισμού (LCC), τις Εθνικές Επιτροπές Δράσης (NAC), την Ομοσπονδία Επιτροπών Συντονισμού της Συριακής Επανάστασης (FCC) και της Γενικής Επιτροπής της Συριακής Επανάστασης (SRGC). Κανένα από αυτά τα συντονιστικά όργανα δεν αντιπροσωπεύει το σύνολο των Τοπικών Επιτροπών/Συμβουλίων και έχουν διαφορετικές οργανωτικές δομές καθώς και διαφορετικά επίπεδα συνεργασίας ή μη με την επίσημη πολιτική αντιπολίτευση. Έχουν ξεπηδήσει αρκετές συντονιστικές επιτροπές και συμβούλια και σημειώνεται άνθηση πολλών άλλων πολιτικών πρωτοβουλιών και δράσεων σε μια χώρα όπου η δραστηριότητα αυτή στο παρελθόν καταπινιγόταν βίαια.

Μια σημαντική απειλή που αντιμετωπίζουν οι διάφορες αυτές πρωτοβουλίες δεν είναι μόνο η δίωξη αγωνιστών από το καθεστώς, η έλλειψη πόρων, η επίθεση του κράτους στις κατοικημένες περιοχές και η ολοένα επιδεινούμενη κατάσταση της ασφάλειας και των ανθρωπιστικών συνθηκών. Ορισμένα τοπικά συμβούλια έχουν καταληφθεί από αντιδραστικές και αντεπαναστατικές δυνάμεις. Για παράδειγμα, στο Al Raqqa ομάδες μη ντόπιων ανταρτών με σαλαφιστικές τάσεις κατέλαβαν σημαντικό μέρος θέσεων εξουσίας έξω από το Τοπικό Συμβούλιο. Καθώς έχουν προσπαθήσει να επιβάλουν έναν ισλαμικό τρόπο ζωής, που είναι ξένος σχεδόν σε όλους, οι άνθρωποι στην Raqqa οργανώνουν συνεχείς διαμαρτυρίες εναντίον τους. Υπάρχει βίντεο από τον Ιούνιο 2013 όπου διάφορα άτομα διαδηλώνουν εναντίον των συλλήψεων μελών των οικογενειών τους από το Jabhat Al Nusra. Οι γυναίκες φωνάζουν «Ντροπή σας! Μας προδώσατε στο όνομα του Ισλάμ». Όλο τον Αύγουστο του 2013, οι άνθρωποι της Al Raqqa διαμαρτύρονταν σχεδόν καθημερινά εναντίον του ισλαμικού κράτους του Ιράκ και του al - Sham (ISIS), απαιτώντας την απελευθέρωση εκατοντάδων κρατουμένων, απαχθέντων και αγνοουμένων. Παρομοίως, στο Aleppo επαναστάτες ξεκίνησαν την εκστρατεία «Φτάνει πια» ζητώντας να τεθεί τέλος στις παραβιάσεις των ανταρτών και την απόδοση ευθυνών. Αυτή η διαδήλωση του Ιουνίου 2013 πραγματοποιήθηκε μπροστά από το Δικαστήριο Σαρία στο Aleppo μετά τη δολοφονία ενός παιδιού για δήθεν προσβολή του προφήτη Μωάμεθ. Οι άνθρωποι εδώ ζητούσαν να οδηγηθούν στη δικαιοσύνη οι δολοφόνοι, λέγοντας: «Η Επιτροπή Σαρία έχει γίνει ο πληροφοριοδότης της Πολεμικής Αεροπορίας!» (του πιο βάνουσου τμήματος της ασφάλειας του καθεστώτος Άσαντ). Στο Idlib οι άνθρωποι διαμαρτύρονται, επίσης, για μια Επιτροπή που σχηματίστηκε εκεί, λέγοντας: «Είμαστε κατά του καθεστώτος, εναντίον των εξτρεμιστικών

δολοφονιών και της καταπίεσης» και ζητούν την επιστροφή των επαγγελματιών δικηγόρων (ανεξάρτητη δικαιοσύνη) στο δικαστήριο (αντί των κληρικών).

Ο Omar Aziz δεν έζησε για να δει τις συχνά φαινομενικά ανυπέρβλητες προκλήσεις που αντιμετωπίζουν οι επαναστάτες της Συρίας, ή τις επιτυχίες και τις αποτυχίες των πειραμάτων στην τοπική αυτο-οργάνωση. Στις 20 Νοεμβρίου 2012, συνελήφθη στο σπίτι του από τη Mukhabarat (επίφοβη και μισητή υπηρεσία πληροφοριών). Λίγο πριν από τη σύλληψή του, είπε: «Δεν υπολείπμαστε από την Κομμούνια των εργατών του Παρισιού. Αυτοί αντιστάθηκαν για 70 ημέρες αλλά εμείς είμαστε ακόμα στον αγώνα για ενάμιση χρόνο» [8]. Ο Aziz κρατήθηκε σε ένα κελί 4 επί 4 μέτρων το οποίο μοιράστηκε με 85 άλλους ανθρώπους. Αυτό ενδέχεται να συνέβαλε στην επιδείνωση της ήδη ασθενούς υγείας του. Αργότερα μεταφέρθηκε στις φυλακές Adra όπου και πέθανε από καρδιακές επιπλοκές το Φλεβάρη του 2013, μια ημέρα πριν από τα 64α γενέθλιά του.

Το όνομα του Omar Aziz δεν μπορεί να μη γίνει ποτέ ευρέως γνωστό, αλλά αξίζει την αναγνώριση ως μια κορυφαία, σύγχρονη μορφή στην ανάπτυξη της αναρχικής σκέψης και πρακτικής. Τα εγχειρήματα για τη λαϊκή επαναστατική οργάνωση που ο ίδιος ενέπνευσε παρέχουν τη διορατικότητα και τα διδάγματα εκείνα όσον αφορά την αναρχική οργάνωση στις μελλοντικές επαναστάσεις σε όλο τον κόσμο.

Σημειώσεις

¹ Budour Hassan, 'Omar Aziz: Rest in Power', 20 February 2013, <http://budourhassan.wordpress.com/2013/02/20/omar-aziz/>

² Omar Aziz, 'A discussion paper on Local Councils,' (στα Αραβικά) http://www.facebook.com/note.php?note_id=143690742461532

³ Στο ίδιο.

⁴ Στο ίδιο.

⁵ Στο ίδιο.

⁶ Για τα Τοπικά Συμβούλια δες Gayath Naisse 'Self organization in the Syrian people's revolution':

<http://www.internationalviewpoint.org/spip.php?article3025>

⁷ Στο ίδιο.

⁸ Μέσω του @Darth Nader

<https://twitter.com/DarthNader/status/304015567231266816>

*Το κείμενο αυτό δημοσιεύτηκε στο ιστολόγιο της ομάδας Tahrir - ICN στη διεύθυνση <http://tahriricn.wordpress.com/2013/08/23/syria-the-life-and-work-of-anarchist-omar-aziz-and-his-impact-on-self-organization-in-the-syrian-revolution/> Ελληνική μετάφραση “Ούτε Θεός-Ούτε Αφέντης”, 7 Σεπτέμβρη 2013.

Δημοσιεύτηκε στα <http://www.anarkismo.net> και <http://ngnm.vrahokipos.net>

**Εδώ δημοσιεύονται σύνδεσμοι (links) που έχουν άμεση σχέση με τα γραφόμενα στο κείμενο. Μερικά έχουν αγγλικούς υπότιτλους και επεξήγηση:

<http://www.youtube.com/watch?v=Otc6J9EQGiw#t=255>

https://www.youtube.com/watch?v=RaDFddXsJ3w&feature=player_embedded

https://www.youtube.com/watch?v=TRPn0WSPXNo&list=PLg0SMDGiDbLhQXAKoqa4q1BpZ_summ73m&index=8

https://www.youtube.com/watch?v=KauLdOiAMC8&list=PLg0SMDGiDbLhQXAKoqa4q1BpZ_summ73m&index=16

<http://www.youtube.com/watch?v=nJNR6Wlh7tQ>

<https://www.youtube.com/watch?v=9hOsyH7zasw&sns=em>

<http://www.youtube.com/watch?v=X5WqJ6Y2eQ8>

<https://www.youtube.com/watch?v=-8edfgXT61A&feature=youtu.be>